

Forfatter: Ingemann, B. S.

Titel: Udrag fra Valdemar Seier

Citation: Ingemann, B. S.: "Valdemar Seier", i Ingemann, B. S.: *Valdemar Seier*, udg. af Marita Akhøj Nielsen, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1987, s. 29. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ingemann02-shoot-idm140036558730112/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Valdemar Seier

som Hjalte og Viggo tjente Kong Rolf; men et jeg for ung dertil endnu, saa lad mig komme i Lære hos en dygtig Riddersmand først! hvo er vel den bedste af alle Kongens Mænd? gode Fader!»

»Kongen har vel ingen Axel eller Esbern – svarede Saxo og klappede den ivrige Dreng paa de røde Kinder – men han har dog mange tapre Mænd omkring sig, og det vilde være svært at sige dig hvilken der er den bedste; imidlertid troer jeg, at Ingen lettelig vil kunne maale sig med Grev Albert af Nordalbingien. Staaer din Lyst og Hu til Krigsstanden, saa baader det kun lidet, at tvinge dig til Bogen. Jeg skal skrive til Erkebispem derom og tænker vel at overtale ham. Imidlertid kan du følge med mig til Roskild i Julen. Bisp Peder har sendt mig Bud, at han venter mig. Der vil vi maaskee faae Grev Albert at see, thi han ventes der mellem Juul og Paaske, og saa kan vi tale nærmere om Sagen.»

Ingen var nu glattere end liden Carl af Rise, og da Saxo sendte Erkebispem sin venlige Bedømmelse over de tre sidste *distinctiones* af hans *Hexaëmeron*, indhentede han tillige hans Tilladelse til at lade Drengen følge sin Tilboelighed.

Imidlertid nærmede sig Julen og Carl talde nu ikke om Andet, end om hvilken mægtig og statelig Ridder han snart vilde blive.

»Hvo der attraaer en gylden Hest, har altid dens Toile i Haanden – sagde Saxo til sin kjække Lærling Aftenen førend deres Afreise var bestemt – men giv Tid, Søn! det gaaer ikke saa rask med at vinde den gyldne Spore, som du tænker. Kommer du til Grev Albert, som jeg haaber, saa faaer du en Vaabenmester, som selv har gaaet Ridderskolen igjennem i fremmede Lande og han lader dig ikke løbe af Lære i Utide. Lær saa først til du er 14 Aar at bære Kerten bag Ridderens Stol og tjene ham ydmyg ved Bord og for Seng! naar du saa i 7 Aar til har baaret hans Skjold og hans Landse, trukket hans Stridshest og vogtet hans Fanger, og dertil viist dig som en dygtig og tro Væbner og selv taget Fanger i Leding – saa er det alt store Ting om du kan værdiges til at holde din første Vaabenvagt i Herrens Huus.»

»Vaabenvagt? hvad vil det sige? Fader Saxo!» spurgte Drengen, og da Saxo nu forklarede ham denne Skik, som Væbneren maatte underkaste sig inden han blev Ridder, syntes Carl det var en smal Sag at vaage en Nat i en Kirke og passe paa et Skjold. »Det vil jeg allerede gjøre i denne Nat – sagde han og brystede sig – naar du saa vil love mig, at jeg snart maa blive Væbner og ikke for længe skal dække Bord og rede Senge.»